

Retorn mental als hemideltes

El fang es clivella i en petites macles la bova es rovella.

Bandades de flamencs, ànecs i xatracas esgrafien un cal·ligrama.

Dues riberes. Dues sagetes. Dues mars. I entre un extrem i l'altre: el riu, la solitud, els miratges.

L'istme i els alfacs, la mar de dins i la mar oberta i a l'arenal, petxines buides, plomes, ossos de sèpia i canyes.

Dins l'obscur: l'olor dolça dels arrossars, la xiscladissa dels ocells menuts. L'olor de la mar, la flaire de l'aire.

Al bosc lacti

El canyar remoreja la mirada de l'absent. Només el vent
i el pensament naveguen. El cor és rebel. El llisal fuig.
El gra d'arròs ple de llet s'unfla. L'angula remunta.

Escolto un ocell que amb el seu esgarip travessa el bosc
lacti. El silenci no existeix. Hi ha un cingle al revolt i un
riu d'aigües de vidre. Una arrel d'aire creix cap a la
infància. Soc un nadador que travessa lentament un somni.
En doblar l'illa de Buda, el zam-zam suau de les braçades.
Avanço entre els joncars i les vores, un sol de coure vetust
fa espitllar la crinera de les ones.

Espills de sal. Vestigis. Àmfores de temps. El vertigen
dels cossos. La fel. La set. L'inexistent. Ser. Saber que no
hem de tornar.

vòrtex

Descriure la bellesa i la delicadesa d'una closca prima.
Escriure amb la tinta dels arbres i les guspines dels sols de
les Plèiades. Escriure amb les corbes del teu cos i el
cristall esberlat de l'ànima. Sentir el trepig d'algú que no
vindrà. Dir-te a cau d'orella la caverna o les perles dels
teus ulls, el seu besllum, el trau i la rosa. Ensumar la fusta
seca que no prendrà, el buc obscur de ningú. Palpar
l'inconegut, descobrir una fotografia cremada, un arbre
daurat, el quadre mai no vist. Intuir el camí que du enlloc.
Dir el verí i la droga, la passió i el dolor sostingut. Dir
l'espina clavada i l'enigma, el destret, els ulls fets de la
fera, la cruesa. Descriure la nuesa, el color d'una imatge
mai no vista, la soledat, la llum i la durada. Enfonsar la
punta dels dits en la neu i fer osques als ossos del temps.
Dir el vincle i les dernes del malmès, l'exaltació de la
ment quan reneix. Dir el sol negre amb tinta rogent, dir
l'encís, el compromís, el desafiament, la lletra ardent,
l'esquinç.

Ricard Martínez Pinyol